

men naar denne Bestemmelse staaer i Contracten, har Mandflabet den Magt at kunne forordre, at Besætningen bliver completeret, naar Noget af en eller anden Grund kommer fra Skibet, og naar Mandflabet ikke kan sætte sin Fordring igjennem, kan det, naar det kommer hjem, ved Domstolene gjøre Fordring paa Erstatning. Til hvilken Tid Mandflabet skal møde ombord, staaer, saavidt jeg veed, i den almindelige Forhyringscontract; det er i alt Fald nødvendigt, at det staaer der, da vi allerede have voteret ind i Loven en Bestemmelse om, at en Mand skal straffes, naar han ikke kommer ombord i rette Tid. Endvidere er der den sjette Bestemmelse om den Egenflab, hvori Vedkommende er hyret; staaer dette i Contracten, er der bagefter ingen Tvivl derom. Er Hyren betinget for en bestemt Rejse, skal det tillige staae i Contracten, hvad den gængse Maanedshyre paa den Tid er. Det vil erindres, at i Bestemmelserne om Straf med Bøder staaer der flere Steder omtalt, at en Mand skal betale saa og saa mange Dages Hyre, og naar da dette Punkt iagttages, saa har man et vist Udgangspunkt at kunne holde sig til. Dernæst omhandler Nr. 7 Træksedlens Beløb og Betalingsmaaden. Jeg har tidligere udtalt her, hvor vigtigt det var, at en saadan Sag blev ordnet, og at det navnlig for en gift Mand, og overhovedet for enhver Mand, der har Noget at sørge for, er af stor Vigtighed, at han kan faae Forholdet ordnet paa denne Maade. Saavidt jeg veed, er dette det eneste Sted i Loven, hvor Træksedlen er omtalt; idet den her er nævnt, er det staaet fast, at Mandflabet kan forordre denne Ordning, og naar Beløbet og Betalingsmaaden er anført, vil det, som enhver anden Skrift, staae fast, saa at, saafremt Vetingelserne ikke blive overholdte fra en af Siderne, enten Pengene ikke blive udbetalte hjemme eller Mandflabet forlader Skibet, have begge Parter, Mandflabet og Skipperen, Noget at holde sig til i denne Henseende. Hvad „Bespiisningsbetingelserne“ angaaer, kunde det synes, at dette Punkt var i Strid med en senere Bestemmelse, hvori der staaer, at Indenrigsministeriet skal fastsætte Spisetakten; men naar der ikke nogetsteds i Loven staaer, at det er forbudt Mand-

flabet og Skipperen at gjøre Forandring i denne Ting, maa dette staae dem frit. Skipperen kan maaskee med Hensyn til en forud bestemt Rejse vide, at han vil anløbe enkelte Steber, hvor han til Fordeel enten for Mandflabets Helbred eller for Reederiets Pung vil kunne gjøre Forandring i Bespiisningen; naar han da bliver enig med Mandflabet derom, vil det være en lovlig Gjerning, og denne Overenskomst bør derfor indføres skriftlig, for at man ikke bagefter skal paaberaabe sig, at dette eller hiint er sagt eller ikke sagt. Det sidste Punkt er „Andre Vetingelser“. Enhver af Parterne kan jo opstille mange forskellige Ansæt, som den anden kan være villig til at gaae ind paa; i saa Fald bør man fra Begyndelsen af have et Middel til at faae dem oplydte, og dette skeer ved at skrive disse Vetingelser i Forhyringscontracten. De Vetingelser, der skulle staae fast, maae være skrevne der, og de, der ikke staae skrevne der, have ingen Gyldighed, dem kan ingen af Parterne gjøre gjældende. — Den tredie Paragraph, der er betegnet med c, har, som man vil see, stor Slægtflab med Forslaget under Nr. 37, som jeg allerede har taget tilbage, og som bestemte Straffen for den Forseelse, § c omtaler. Det er jo ofte Tilfældet, som jeg før hittede, at en Mand forhyrer sig med flere forskellige Skibe, tager Hyre eller Haandpenge af en Skipper, og saa forhyrer sig og gaaer ombord i et Skib, der ligger seilfærdigt, og saaledes gaaer sin Vej. Naar Skipperen derfor vil sikke sig og er forsigtig, vil han modtage Mandens Søfartsbog; dette er han berettiget til at gjøre, og han har derved et Pant for, at Manden bliver. Oplyses det saa bagefter, at en Anden tidligere er bleven enig med Manden og har givet ham Haandpenge, troer jeg rigtigt nok, at denne Sidste maa tage Stade for Hjemgjæld, fordi han ikke har benyttet sig af det Sikkringsmiddel at tage Søfartsbogen. Den, der har benyttet dette Sikkringsmiddel, bør have Søfartsbogen, maa den af dem, der først har indgaaet en Overenskomst, skriftlig eller mundtlig, med Manden og givet ham Haandpenge eller Forstud paa Hyren, have For-